

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.753.2024

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 7043 Pana Posła Tadeusza Tomaszewskiego w sprawie przywrócenia pełnej podstawy obliczania emerytury kobietom urodzonym w latach 1949-1959, z wyłączeniem roku 1953, oraz mężczyznom urodzonym w latach 1949-1952 i 1954, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

W ocenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, sprawa dotycząca emerytów z roczników 1954-1959 w odniesieniu do kobiet oraz 1949-1952 i 1954 w przypadku mężczyzn (emerytury osób z rocznika 1953 były przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt P 20/16), pobierających emerytury wcześniejsze na podstawie wniosku złożonego przed 6 czerwca 2012 r., jest doniosła i wymaga rozwiązania uwzględniającego zarówno racji, które przemawiały za przyjęciem art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, jak i okoliczności związanych ze sposobem wprowadzenia tego przepisu do systemu prawa, w tym w szczególności ograniczenia możliwości dostosowania się do jego skutków przez emerytów, którzy pobierali już emerytury wcześniejsze w chwili jego ogłoszenia.

Należy podkreślić, że grupa ta została zaskoczona wejściem w życie wspomnianego przepisu, a w chwili ustalania prawa do emerytury wcześniejszej nie mogła przewidzieć skutków jej pobierania dla wysokości emerytury w wieku powszechnym, które wynikały z wejścia w życie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Taki stan rzeczy, jako mogący wpływać na osłabienie zaufania obywatela do państwa, jest trudny do zaakceptowania. Z drugiej strony, wprowadzenie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej było prawnie zasadne. Przepis ten został bowiem uchwalony ze względu na dostrzeżony w orzecznictwie Sądu Najwyższego – w odniesieniu do osób przechodzących na emeryturę wcześniejszą, a następnie ustalających sobie prawo do emerytury w wieku powszechnym – mechanizm tzw. sztucznej kapitalizacji wartości emerytury powszechnej. Za jego sprawą osoby pobierające emeryturę wcześniejszą – mimo nieodprowadzania składek – stawały się beneficjentami opóźnienia daty przejścia na emeryturę w nowym systemie, tzn. im dłużej pobierały emeryturę wcześniejszą, tym wyższa była wysokość ich emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury z nowego systemu zwiększała się bowiem z uwagi na parametr zewidencjonowanych i waloryzowanych składek, niepomniejszonych o wypłacone emerytury wcześniejsze, oraz zmniejszanie się parametru statystycznego okresu dalszego trwania życia.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzone są – w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych – prace i analizy o charakterze prawnym, ekonomicznym i organizacyjnym, zmierzające do określenia

optymalnego sposobu rozwiązania tej kwestii. W momencie, w którym zostaną one zakończone, skierujemy do Pana Posła odrębne pismo, w którym udzielimy szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie.

Odnosząc się do drugiego z pytań Pana Posła pragnę zauważyć, że kwestia publikacji wyroków Trybunału Konstytucyjnego pozostaje poza właściwością Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni
Podsekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/